

horizont

+++++++ LIST ZA IZGRADNJU ŽUPSKOG ZAJEDNIŠTVA ++++++

Godina V

Decembar 1974.

Broj 16.

List za izgradnju žup-
skog zajedništva "HORI-
ZONTI" 25.12. 1974.

...

IZDAJE: Rimokatolički
župski ured, Bačka Pa-
lanka, Trg bratstva i
jedinstva, br. 30.

...

UREDJUJE: Župski zbor
suradnika.

...

ODGOVORNI UREDNIK: La-
zar Ivan Krmpotić, Pa-
čka Palanka, Trg brat-
stva i jedinstva broj
30.

...

UMNOŽENO VLASTITIM
CIKLOSTILOM

...

List se izdržava dobro-
voljnim prilozima vjer-
nika

...

NASLOVNU STRANU IZRADI-
LA: BITA

Riječ

urednika

glavni

Dragi čitaoci,

Poslije više od sedam mjeseci, "Horizonti" su se, eto, opet pojavili. Dugo bi bilo ovdje objašnjavati zašto ih do sada nije bilo.

I pored duge pauze mi smo se trudili da u ovom broju sakupimo sve zanimljivosti, kako bi vas što bolje informirali o onome što se dogodilo za proteklo vrijeme. Vjerujemo da ste vi koji čitate naš list i koji cjenite naš pokušaj da gradimo zajedništvo s nestrpljenjem čekali da vam ga predamo u ruke. Nama je, s druge strane, veoma žao što u ovoj Svetoj godini nismo bili u mogućnosti izdati bar još jedan broj.

U duhu Svete godine, u duhu pomirenja, a želeći da se kroz predstojeće blagdane i vi pomirite sa Bogom i braćom ljudima, članovi Uredništva ovdje, i naši dopisnici i suradnici, žele svima nama blagoslovljen Božić, i mnogo uspjeha i sreće u predstojećoj 1975. godini.

vaš urednik

Tisztelt olvasóink

Tisztelt olvasóink,

Ismét jelentkezünk hét hónapos szünetelés után. Nem kívánunk lentsegetőzni, csak annyit, hogy e számtan is igyekeztünk mindenről tudósítani olvasóinkat ami az elmúlt fél év alatt történt egyházközségünkben.

Reméljük olvasóink már türelmetlenül várják lapunkat, főleg azok akik ismerik törekvéseink az egyházközség kiépítésében. Sajnos nem volt lehetőségünk hogy a Szent évben legelőbb még egy számot kiadjunk.

A Szent év és a kibékülés értelmében a közelegő ünnepnek alkalmából kívánjuk hogy mindenki béküljön ki Istenével és felebarátjával. Ez értelemben mindannyiatoknak kellemes Karácsonyi ünnepet és sikertel teljes új esztendő kíván a szerkesztőség és a segítőtársak.

szerkesztők

Iako je na prvi pogled svako slavljenje Božića zapravo slavljenje je ne velike tajne naše vjere, njezino posadašnje u liturgijskom slavlju i pak svaki Božić je na svoj način smješten u određeni prostor vremena i svaki ima svoju specifičnu poruku. Božić 1974. godine svakako je ugrađen u život Crkve koja slavi Svetu - Jubilarnu Godinu. Kako je poznato ova jubilarna godina je sva u znaku obnove i pomirenja, pa zato neka i naše božićno razmišljanje bude u tom smislu, Božićno otajstvo tjelesnog rođenja našega Gospodina sve je u znaku obnove. On svojim rođenjem želi obnoviti čovjeka u najpotpunijem smislu riječi. Iako nas svojim prvim stranicama sv. Pismo uči, da je čovjek u svojoj biti dobar to jest da je takav stvoren po zamisli Stvoriteljevoj, ali nas na svega par stranica kasnije poučava o tragediji koja je iskrivila i iznakazila čovjeka i to u dubini njegova bića i te kako bolno čovjek osjeća tu unakaženost svoga bića, sa jedne strane onu živu usmjerenost k dobru, istini ljubavi, dok se sa druge strane javljalo, koje nas neodoljivo privlači, a istina nam postaje tako teška, egoizam pak podgriza korijenje ljubavi. Taj dvostruki svijet u nama, ta dva zakona, te dvije protivne struje, koje nas rastaju u dubini našega bića. Tko to nije u sebi osjetio? A da ne ulazimo dublje, u činjenicu, danam je um ograničen, otpor zlu oslabljen da nam je i rad postao teretom, a iznad svega sjetrpljenje, koje nas kao sjena prati u stopu do onog tamnog i misterioznog svršetka koji je smrt! Kakova se je obnova čovjeka dogodila po Kristu, a što započe u njegovu rođenju, jedva je moguće opisati. To biće slabašno biva poneseno u nove prostore bogoposinaštva, ono se ne zove samo dije te Božje nego to i jest. Bog postaje Otac, a Isus Brat, a to tijelo sklono tolikim slabostima, postaje hramom u kojem prebiva Duh Sveti. Kakvo ispunjenje tajne želje čovjekove, da mu je postati velik, velik kao Bog! Ušao je čovjek u Bčžju obitelj, postao dionikom božanskog života po milosti, vjerom postaje posjednikom znanja barem djelomičnog, onoga znanja i mudrosti, koju ima u sebi Bog, a zaživjevši život prave ljubavi postajemo dionici Božjeg života. Kako se naš razum obogaćuje znanjem objavljene Riječi! Kako je milosno ojačan naš otpor zlu u nama i oko nas! Rad i sve što se zbiva slijeva se u hram pohvale njegove dosljedno slave Trojedinoga. Trpljenje po

BOŽIĆ

U

SVETOJ

GODINI

vjeri postaje posebnim znakom našega suobličenja Kristu i sa time svojim patnjama mi sudjelujemo u spasu naše braće i cijeloga svijeta, a smrt je za kršćanina poziv u domovinu u kojoj ga čeka Uskrsli naš Brat Isus i svi oni koji su njegovi. To je obnova donesena Kristovim rođenjem! U tu obnovu me želi uvesti i ovaj svetogodišnji jubilej. Pona prije nam sve ovo želi učiniti prisutnim u svijesti, a zatim potaći našu slobodu, da svjesno zaživimo ovu stvarnost. No poznavajući stvarno stanje naše ljudske bijede, bilo da je Riječ o pojedincima, ustanovama i o cijeloj Crkvi koja je još ovdje na zemlji, jer je u njoj prisutan trojni ljudski element. Crkva svakih 25 godina pruža nove mogućnosti, da se do obnove uzmogne doći ali kroz pomirenje. Tko od nas dok danas stoji pred ovim divnim planom Božjim sa nama ne postavlja sebi upit Bože moj kako sam ja daleko od ovog ideala? Možda sam već i posumnjao, da je to ostvarivo, možda su me spone zla, toliko omotale, da već nema

više snage dići se iz njih. A Bog nas eto milosno poziva. On vjeruje u mogućnost naše obnove, dapače sva milosna vrela nam je otvorio i sada nas čeka! On nas čeka! Samo je potrebna Tvoja odluka, Tvoj korak, da u zagrljaju pomirenja, osjetimo novu snagu koja buja u nama snagu obnovljenog života, koji na zemlji zasja u prvi put po redjenju Isusovu!

L.I. Krmpotić

S
Z
E
N
T
I
R
A
S
I

A

K
A
R
A
C
S
O
N
Y
A

Habár minden Karácsonykor első pillanatra úgy, mintha a hitünk mindig ugyanazt az egy misztériumot ünnepele, megis minden Karácsony a saját módjén van beállítva egy meghatározott időközbe és mindegyiknek van egy sajátos üzenete. Az 1974. év Karácsonya is bele van szöve az Egyház életébe, mely éppen jubileumi szentévet tart. Ez a jubileumi év amint ismeretes ugyanis, a megújulás és kibekülés jegyében indult meg és lesz megtartva. Ezért a mi karácsonyi elmélkedésünk és erről tárgyal, hogy halljuk az ideit ünnepe üzenetét. Krisztus Urunk testi születésének a titka, melyet Karácsonykor Ünnepele, teljesen a megújulás érdekében történt. Születésével ugyanis Krisztus Urunk a legszorosabb értelemben meg akarta ujítani az embert.

Habár a Szentírás első oldalain arról olvasunk, hogy az ember alapjában jó, vagyis a Teremtő terve szerint ilyennek van teremtve, alig néhány következő oldal után ugyanaz a Szentírás már egy tragédiáról beszél, mely elrontotta és elcsufította az embert a lény legbensőbb mélyében. Oh, mily fájdalmasan érzi az ember lényének azt az elferdítését! Egyik oldalon oly erősen érzi mennyire vonza a Jó, az Igazság, a Szeretet, másik oldalon meg ijjedten tapasztalja magában a rosszra való szinte ellenálhatatlan hajlamot, az igazság nehéznek tűnik és hogy az önzés magában ezt a kettős világot; a két törvényt: a test és a lélek törvényét; ezt a két ellenkező irányú áramlatot, melyek feszítik és marják szét a lényét a legmélyebb mélyében?! Nem is említve hozzá a szomorú tényét, hogy az ember értelme mily korlátolt lett, mennyire elgyöngült a rossznak ellenálló képességünk, mily terhes és fárasztó lett a munka s mindezek fölött a szenvedést, mely mint az arnyék nyomon követi az embert egészen a sötét és titokzatos befejezésig - a halálig. Ilyen és ebben a szomorú állapotban kezdődött meg az ember megújulása Krisztus születésével. Ennek a megújulásnak a tökéletes befejezését körülírni is alig lehet; azt csak sejthetjük.

A gyarló teremtmény - az ember - fel van emelve az istengyermekek szintjére és nem csak hívják Isten gyermekének, hanem azzá is válik a kegyelem által: Isten lesz Atyjává, Krisztus testvérévé, a gyarló emberi teste pedig a Szentlélek hajlékává.

Milyen csodálatosan valóra válik az ember titkos örök sóhaja, hoga legyen; olyan legyen mint az Isten!

Krisztus születésével az ember bekapcsolódott az Isten családjába; a kegyelem által résztvesz az isteni életben és a hit által legalább részben abban a tudásban, melyet Isten birtokol. Milyen gazdag lesz a tudásunk a kinyitástokozott Ige bölcsességével! Mennyire megerősödik

kegyelemmel az ellenalloképessegunk a magunkban és körülöttünk burjánzó rossz ellen! A münke és körülöttünk zajló események Isten dicsőségének himnuszava változnak. A szenvedés is a Krisztushoz való hasonlóság különleges jele lesz, s Vele mink is közremükodunk testvereink és az egész világ megváltásán. Hívó keresztény számára a halál is meghívást jelent az örök hazába, ahol a feltámadott testverünk - Jezus Krisztus - vár rá mindazokkal együtt, akik ovei.

Ime ilyen megújulást hozott az embernek a Krisztus születése! Ilyen megújuláshoz és megújulásba akar bevezetni és a szentevi jubileum. Eloszor tudatunkba akarja ezt vesni, utána pedig biztani akar bennünket hogy ezt a valóságot eljük is.

Ismerve azonban emberi gyarloságunk igazi voltat, akar eygenrol akar intézményrol vagy egész Egyházrol van szó, mert az is gyarló emberi elem bol tevódik össze, minden 25. évben az Egyház új lehetőséget nyújt a megújulás eléréséhez, de csak a kibeküles által.

Amikor ma a gyönyörű isteni terv és megvalósítása lehetősége előtt állunk, ki nem kerdezne saját magatol: Istenem, milyen messze vagyok ettől az ideáltól? Lehet, hogy már kezdbem ketelkedni, vajjon elérhetem -e ezt valaha? Lehet, hogy a rossz beklvoi anynyira lekotottek, hogy nincs már erom kiszabadulni beloluk. Mindamellet, az Isten szeretettel hív. O hisz a mi megújulásunk lehetőségebe. Sot kegyelmenek összes forrasait kinyitotta a számunkra és most vár rá. Egyedul a mi elhatározásunkra és a mi lépésünkre van szükseg, hogy a kibeküles oromoleleseben meg érezzük a megújított élet új erejét, mely eloszor jött közénk Krisztus születésekor.

VJERNICI BAČKOG DEKANATA HODOČASTE U SUBOTICU

Priključilismo se koleni autobusa, koja se kretala s juga Bačke na sjever, prema Subotici. Vjernici sa svojim svećenicima iz bačkog dekanata hodočastili su biskupu stolnicu, u okviru Sv. godine.

Po dolasku, pred katedralom su nas primili sjemeništarci koji su nam u prostorijama "Paulinum"-a pokazali izložbu svojih radova. Na koncelebriranoj svetoj misi, biskup je pozdravio vjernike na hrvatskom, slovačkom, mađarskom i njemačkom jeziku, što su vjernici radošno pozdravili, a posebno Selenčani.

Ovo je bila prilika da se još više zbližimo u krilu svete majke Crkve. Za prikazanje su mladi iz svake župe predalipoklon svom pastiru. U ime naših župljana predana je novčana pomoć od 2.720 n. din. za postrojavanje od poplave. Time smo posvedočili Kristovu nesebičnu ljubav koja ne poznaje granice i opredeljenja ili nacije. Poseban kuriozitet i ohrabrenje je masovno pristup sv. Pricesti. Nakon sv. Mise su bi-

A BÁCISI ESPERESSÉG HIVEI SZABADKÁRA ZARÁNDOKOLTAK

Az autóbuszok csoportjához csatlakoztunk amely Bácskának a legdélibb részéről északra tartott, Szabadkafelé. A bácsi esperesség hívei lelkipásztoraikkal együtt Szabadkára a székesegyházba zárandokoltak a Szentév keretén belül.

Megérkezésünkor a székesegyház előtt szívesen fogadtak bennünket a "Paulinum" növendékei és megmutatták az ez alkalomból készített kiállítást. A koncelebrált szentmisén a püspök atya magyar, német, szlovák majd horvát nyelven intézett üdvözlő beszédet. A hívek nagy örömmel fogadták a beszédet, mivel mindannyiunkat anyanyelvünkön köszöntött, de főleg a selenecsei hívek. Ez jó alkalom volt hogy méginkább egymáshoz közeljünk és egyek legyünk az Anyaszékesegyház ölében. Felajánláskor minden hitközség fiataljai ajándékot adtak át pásztorunknak. A mi hitközségünk hívei nevében pénzbeli segítyt adtak át az árvízben károsultak javára. Ezzel bizonyosságot tettünk határt, nemzetiséget vagy hovatartozást nem ismerő, Krisztus önfeledő szeretete mellett.

le agape u sjemeništu, gde su se vjernici, posredstvom razgovorajoš više zbližili među sobom. Prije nego što smo se sastali na zajedničke agape obnovili smo svoju vjeru. Tom prilikom upitali smo biskupa: -Šta za Vas znači jedna ovakvo hodočašće?

-Hodočašće može značiti puno, a može ne značiti ništa. To zavisi od pojedinca. Ako dođe sa svješću temeljite i istinske obnove, onda hodočašće znači mnogo - metanoju, uskršnuće. Ali ako neko dođe samo kao turist, onda mu ovo ne znači ništa.

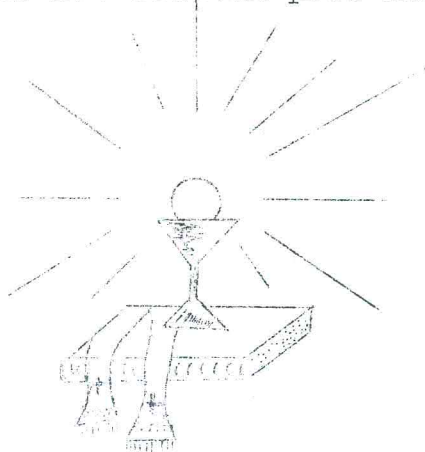
Sa istim pitanjem obratili smo se i futoškom župniku Marku Vukovu.

-Za mene ovakvo hodočašće znači prvenstveno osećaj katoličanstva, zajedništvo Crkve s biskupom na čelu. Ovaj skup u zajednici ljubavi s Kristom je u stvari konkretna izražaj Krista svetljuskoga u ovoj stvarnosti, bogatoj raznolikostima, ali objedinjenoj jednim duhom.

-Da li bi se, po Vašem mišljenju trebali češće okupljati ovakvim hodočašćima?

-Svečanosti, ako su prečeste, prestaju biti ono što jesu, prestaju biti svečanosti. Ništa ne treba forsirati, nego slediti ritam života spontano. Onda je to istinski doživljaj, svečanost.

I zaista, sjeli ovaj dan nam je protekao u prazničkom raspoloženju. Mi vjernici nastojimo da taj duh prenesemo na našu okolinu, u sredinu gdje živimo i svakodnevno se susrećemo. Da ne budemo ravnodušni na nevolje svoga subrata i da znamo podeliti radost sa njima. Živeti sa Kristom u Kristu, znači da smo postigli ono što je sv. godina stavila kao zahtev pred nas.

Atömege Szentáldozáshoz való járulás megnyugtató és biztató képet nyújtott. A Szentmise után a szemináriumban agape volt számunkra, miközben méginkább megismerkedtünk. Mielőtt elváltunk volna, az ujonnan renovált katedrálisban megújítottuk hitünket püspökünkkel az élen.

Ez alkalommal a püspök úrhoz fordultunk kérdéstünkkel:

- Mit jelent egy ilyen zarándoklat?

- A zarándoklat sokat jelent, de nem jelenthet semmit sem. Ez minden ember egyéniségétől függ. Ha igazán amegúj hódás hitével jön, akkor sokat jelent: metanoiát, az újjá születést. De ha csupán turistaként jön, akkor ez épp semmit sem jelent.

Ugyanezt a kérdést tettük fel Marko Vukovnak a futaki plébánosnak is.

- Számunkra elsősorban a katolikusság érzetét és az Egyház egységét a püspökkel az élen. Ez a gyülekezet a szeretetben és egységben Krisztussal, valódi, konkrét kifejezése a jelenben, ebben a nagy tarkaságban, különféleségben egy lélemben egyesülve.

- Kellene-e sűrűbben ilyen zarándoklatokon összejönnünk?

- Az ünnepek nem ünnepek, ha túl sűrűn vannak. Semmit sem kell forszirozni, hanem az élet ütemét kísélni azt ami spontán, önként jön. Akkor az igazi élmény, valódi ünneplés. Valóban ünnepi hangulatban telt el az egész napunk. Azon leszünk hogy környezetünkbe hozzuk át ezt ahangulatot oda hol nap-nap után találkozunk és élünk. Tegyük életünket elviselhetővé, emberibbé, szentebbé!

NAŠE
TEME

Gdje ste
Braco?

Petak navečer. Otvaram stara vrata našeg župnog stana, ulazim u mračan hodnik nadajući se da će netko doći, da će se naš sastanak, naša vjerska pouka ipak održati. Medjutim, opet stara pjesma. Dobro je, ako nas se zatekne dvoje ili troje, i to nešto znači, jer je Gospodin rekao: "Gdje vas je dvoje ili troje u moje ime i ja sam sa vama!" Da točno je to da i mi nešto značimo, ali nije točno da je to sva palanačka kršćanska mladež.

Zapitamo se onda gdje su ti ostali? Gdje je ona stara grupa od bar desetak nas, koji smo se okupljali svakog četvrtka ili petka. Mnoge od njih već smo zaboravili, drugi su zaboravili nas, neki su na odsluženju vojnog roka, a neki na studijama. Medjutim, mi to nije sve. Ima nas u Palanci još, nažalost samo u Palanci, ali ne i na našim sastancima! Ima i onih koje ne poznajemo, a koji bi možda željeli da se priključe našoj zajednici. Kako i kome da se priključe?

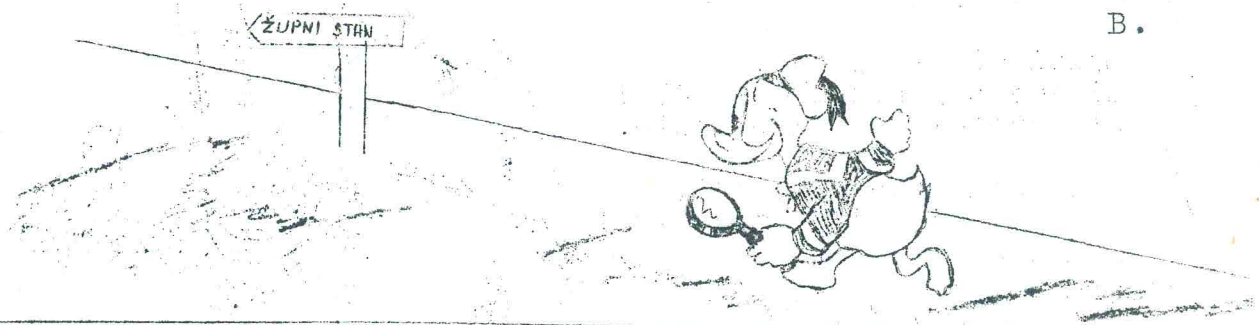
Svi se slažemo današu zajednicu treba proširiti novim članovima, ali jesmo li sebi postavili pitanje: kako na te mlade djeluje slika praznog župnog stana te, ako se već i nadjemo slučajno u njemu, naša hladnoća nepristupačnost ili pogrešan pristup čovjeku? Strašno!!!

Svi vidimo da u svemu ovome ima istine da negdje nešto škripi ali gdje, i kako otkloniti ono što nije dobro! Svi smo svjesni činjenice da se naša zajednica rasipa, ali zašto, to je teško odgovoriti.

To uostalom potvrđuju i "Horizonti". Dok su ranije izlazili 3 - 4 putagodišnje sada ih možemo vidjeti samo za Božić i Uskrs. Zašto? Što se to događa sa nama? Da li smo izgubili vjeru? Da li je možda potreban netko tko će svakog petka ići od jednog do drugog da bi ga podsjetio na sastanak? Možda nam je potreban netko tko bi nas držao zajedno, netko tko bi predstavljao izvjesnu kohezivnu silu, ali tko je to, ili tko bi to mogao biti?

I tako bih ja mogao pitati i nabrojati još dugo. I uvijek bi se iznova ponavljalo jedno pitanje, zašto? Upravo nad njim bi se trebali zamisliti svi mladi ove župe, a ne samo župnik ili po koji pojedinac.

Prije nego što završim htio bih iznijeti jedan svoj zaključak. Naime mišljenja sam da naša zajednica može i treba da živi. Treba da podupire sa čvrstom vjerom i nadom, naše majmladje koji mnogo obećavaju. od njih spravom svi možemo puno toga očekivati.

PROSVJETA

ŠIROM KONTINENATA

Ugasimo topove ljudi,
nek odjekuju samo samo salve!

Imamo li snage da
oprostimo grijehe
i pružimo ruke jedni drugima!

Vjekovima je gorjela vatra
i vi se dim sa opustošenih polja.
Imamo li snage ljudi
da danas ugasimo topove
i pružimo mir jedni drugima?

Prijatelju iz Kine,
pišem našem drugu iz Pariza
nek pošalje pozdrave
prijateljima u Čikago.

I ti lijepa Japanko
budi danas moj gost
kao što ću ja, Zambijcu nekom sutra,
takodjer biti gost.

Brate bijeli, poljubi
crnu sestru
jer i u njoj plamti isti životni žar

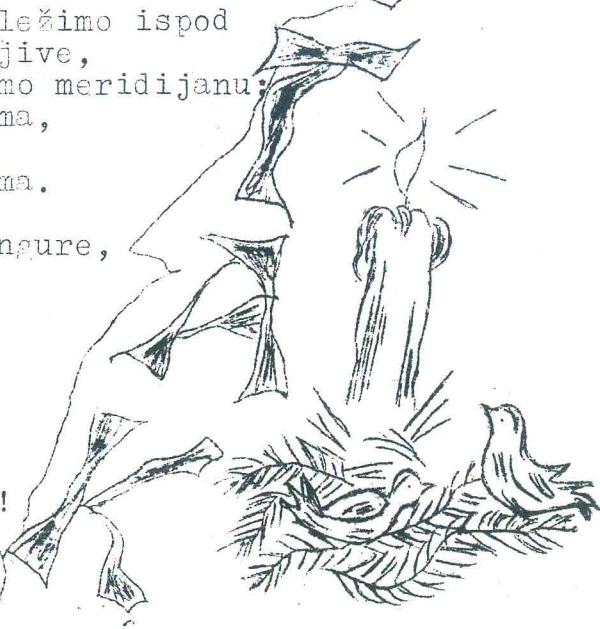
Svejedno je da li ležimo ispod
drvetabanane ili šljive,
svejedno je na kom smo meridijanu:
da li spavamo u igloima,

ili u višespratnim kućama.
Zašto da pravimo granice
zato što naš brat lovi kengure,
a mi tuljane?

Ljudi mi smo jedno,
mi smo bez razlike - LJUDI
stanovnici ZEMLJE planete.

Ugasimo topove ljudi,
nek odjekuju samo salve!

Lirija

NISAM NA NIVOU ZADATKA

Dok svijet bude svijet, muškarac će biti nekako zatečen pred reakcijama ženske psihologije. Osjećam se nekako nespretnim na pragu tog privlačnog carstva koje mu ne otkriva svoje tajne, mada ipak uvijek vjeruje kako si je osigurao vlast na njim. No neka iskustva mogu malo uzdržati u njegovoj samostalnosti i muškoj sigurnosti. Stoga mu mora naučiti koliko strpljenja i delikatnosti valja uložiti u bračnom životu, gdje se ne može dogoditi poređ drugoga gledajući na ono što se često događa. Ona je kao čistina, a ponos dolazi sve do pakla, ovisno o njezinom razumijevanju.

Iskusio je to i jedan mladić u subotnje poslijepodne kad se u peć stavi više drva da dulje traje, kad su svi poslovi uglavnom obavljani i kad se već nekako naslućuje odmor što ga sprema nedjelja. Po mažući supruzi u pranju sudja primijetio je na njenom licu nedvojbene znakove umora. Odmah ju je počeo nagovarati da podje barem na trenutak odmoriti. Protestirala je: on je i dalje to zahtijevao? Ukratko, supruga je na kraju pristala pod uvjetom da on nastavi sam, dok nje nema, sav program što ga je još to poslije peto dane trebalo ispuniti.

"Tražila je od mene da je probudim nakon pola sata, no ja se nisam toga baš jako držao. Buđe li spavala dulje, znači da joj je san potreban! Za to vrijeme, pun dogrih namjera, radio sam ponešto i izvan predviđenog programa, uređujući oči, metući ondje, nastojeći urediti cvjetove u kuhinjskoj vazi... Bit će ugodno iznenadjena, a ja ću moći potajice uživati u zadivljenom pogledu kojim će ona sigurno nagraditi tako susretljiva supruga!

Ala jao! Kad je nakon jednog sata sišla stepenicama, i kad je vidjela što sam ja sve napravio srušila se u fotelju plačući. Skamenio sam se i bio razočaran. A što sam i mogao učiniti, kad je počeo prolomiti oblak?... Čekao sad da se nebo malo razvedri, i onda preuzimajući sav rizik uputio pitanje:

- Reci mi, molim te da li sam te uvrijedio... no nemoj me ostavljati tako u neizvjesnosti...

A evo vam njezina odgovora:

- Kad si bio toliko ljubazan da napraviš i više od onoga što je trebalo, znači da ja nisam na nivou zadatka. Neću nikada biti kućedomaćica s kojom bi se ti mogao ponositi

"I evo, jednog otkrića, jer bilo je to pravo otkriće! Nisam je u tom trenutku pokušavao razuvjeriti,

ali sam cijele večeri podvostručio ljubeznost. To je bilo jedino rješenje! I smiješak je obasjao natmureno lice, a ja sam sam sebi čestitao što sam pokazao dovoljno strp-

ljivosti, blagosti i praštanja. Ali molim vas, naše supruge uopće nisu svjesne koliko napora od nas zahtijevaju.

Istina je ipak da ih i mi, s naše strane, dovodimo često u iskušenje egoizmom i samodostatnošću...

("Kana" br. 11/54. studeni 74.)

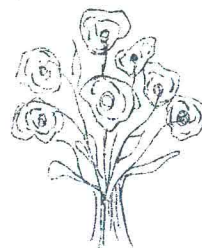
BELGIJSKI KARDINAL SUENENS SAVJETUJE ZA SREĆU U BRAKU

Ž e n a m a :

- smješite se i kad vam je dosadno,
- pokažite mužu, da vas i njegov posao zanima,
- odgovarajte na svaki "zašto" svojih ukucana,
- budite pažljivi prema prijateljima svoje djece,
- pohvalite muža pred djecom, ne kritizirajte ga nikada pred njima,
- podjite pogledati kad je nešto uredio oko kuće,
- pokušajte ga češće iznenaditi kakvom pažnjom,
- muževljeve rođake primajte istom srdačnošću kao i svoje,
- ne zaboravite jela koja muž voli,
- češće obidjite bolesne susjede,
- prepirke brzo zaboravite
- i kad ste umorni, znajte se nasmejati,

M u ž e v i m a :

- ostanite kod kuće i kad vas vuče u društvo ili u gostionu,
- zanimajte se za djecu i rado ih pitajte, kako je bilo u školi ili crkvi,
- podjite češće mjesto žene u trgovinu ili na trg,
- ne zaboravite na ženin rođendan,
- ako je jelo dobro pohvalite; ako je preslano mudro šutite,
- pohvalite ženin posao,
- ne zbijajte šale na račun drugih,
- činite dobro i onima koji vam žele ili o vama loše govore,
- ne zaboravite siromašnije od sebe,
- kad vaš bližnji učini nešto dobra, recite to drugima na pobudu, a njemu kao priznanje.

NAŠI DOPISNICI
 O
 J
 K
 U
 S
 A
 N
 I

Znajući za studentske mise, koje se sa puno uspjeha održavaju u Zagrebu a sjećajući se pokušaja da se i kod nas mladi što više uvedu u liturgiju, zamolili smo naše dopisnike da nam opišu jednu takvu misu. Vi mladi vjerojatno ćete se, čitajući ovo sjetiti naših neuspjelih pokušaja. Mladjima od nas želimo da ih ovaj opis potakne da i oni pokušaju, i nadamo se da će imati više uspjeha od nas.

Vesela pjesma čuje se sve jasnije i jasnije. Još par koraka i razumijevamo već i riječi:

"Braćo moja radujmo se Bog je tu,
 da on je s nama tu!"

To cre glasovi mladića i djevojaka koji se svake subote okupljaju u crkvi sv. Katarine da bi potvrdili i učvrstili svoju vjeru.

Ulazimo u crkvu koja je, kao i obično, puna. Pjesma polako zamire i svećenik započinje sv. Misu.

Sve se odvija po već ustaljenom i nama dobro poznatom redosljedu. Ulazna molitva, opća ispovijed, čitanja koja uvijek pripremi netko od prisutnih vjernika, propovijed koja obradjuje tematiku čitanja, ili pak neku drugu aktualnu temu. Nakon toga je molitva vjernika. Na njoj bih se malo zadržala jer se razlikuje od svih na koje smo navikli. Mi znamo da molitvu vjernika pročita svećenik a mi jednostavno ponavljamo zaziv. Ovdje to nije slučaj. Molitvu izgovaraju prisutni i ona je izraz želja i potreba pojedinaca ili zajednice.

Vjerojatno se sjećate da je sličnih pokušaja bilo i u našoj župi, ali oni na žalost nisu rezultirali jednom navikom. Izgleda da nam je lakše i dalje mirno slušati svećenika nego se potruditi tj. snaći snage da glasno pred zajednicom iznesemo ono što želimo i molimo od Gospodina.

Poslije molitve vjernika izlazimo iz svojih klupa i okupljamo se oko oltara, da bi tako skupljeni, u zajednici sa svećenikom prikazali žrtvu Gospodinu našem Isusu Kristu.

Svi se uz molitve i pjesme pripremamo za blagovanje tijela i krvi Kristove. Prikazanje, pretvorba, Oče naš, ponovo zvuci gitare i odlučni glasovi već pjevaju:

"Nek bude mir, mir sa nama
 nek bude mir, mir sa vama,
 nek bude mir među nama,
 nek bude širom svijeta mir, mir Gospodnji,!"

Osmjesi na našim licima i čvrsti stisak ruke potvrđuju otpjevanu želju. Slijedi Jaganječe Božji i pričest. Jedan iza drugoga polako prilazimo svećeniku koji nam na ruku polaže komadić beskvasnog kruha - tijelo Kristovo. Primivši ga vraćamo se na svoja mjesta da bi u miru zakvalili Gospodinu za sve milosti koje nam je udijelio.

(Nastavak na 18. str)

VIJESTI i OBAVIJEŠTI

OMLADINSKI DAN U BAČU

U sklopu Svete godine 1. 5. 1974. u Baču je održan omladinski dan. Tom prilikom skupilo se u župnom stanu više desetina mladih, koji su zajedničkom Svetom misom otpočeli svoju duhovnu obnovu. Poslije Svete mise mladi su u grupama slušali razna predavanja ili gledali filmove. Poslije ručka pošli su na razgledanje bačke tvrđave da bi se sa nekoliko zajedničkih molitava i Svetom misom rastali u miru.

OTVARANJE MO STA

Dana 25. 5. 1974. predsjednik Republike Josip Broz Tito svečano je otvorio most "25. maj" koji povezuje Bačku Palanku sa Ilokom. Za taj dan grad je bio posebno uredjen, a kraj mosta se okupilo oko 25000 ljudi iz svih radnih jedinica i škola cijele Palanke i ostalih mesta. Svi su bili svjesni koliko ovaj most znači za daljnji privredni razvitak, kako Palanke i Iloka, tako i cijele Jugoslavije.

POSJET SCFON- STATSKOG PA- TRA

Na putu kroz Jugoslaviju 1.6. 1974. našu župu je posjetio Schönstađski pater. U našem mjestu zadržao se svega jedan dan i za to vrijeme posjetio jednu obitelj, te upoznao njene članove sa radom Schönstađskog otiteljskog pokreta.

ŽUPNIK NA FO KULARINSKIM DUHOVNIM VJE ŽBAMA

Središnom kolovozu u franjevačkom samostanu u Samoboru duhovni pokret Fokularini imali su svoje godišnje duhovne vježbe. Na ovim duhovnim vježbama prisustvovala su uz našeg župnika još neke djevojke iz Sombora. Za klasično poimanje duhovnih vježbi, osobito onih isusovačkih, ove duhovne vježbe izgledaju pomalo čudne, nema puno propisa i uputa, ali zato ima sa svim dovoljno ozbiljnih materijala, da se čovjek nad njima zamisli, dovoljno živog svjedočanstva, da bude temeljito potresen, dovoljno praktične djelotvornije ljubavi, da čovjek zaživi život vjere. Iako sa njima sudjeluje i po nekoliko stotina ljudi različitih profesija i dobnih razreda, ipak se sve odvija na zamjernoj visini i uvijek u velikom redu i miru. Ono što bi se moglo istaći kao posebni specifikum ovog pokreta duhovnosti, jest, da se tu čovjek ne izlazi sam pred svojega Boga, nego u sklopu cijele Crkve, ali da je baš taj osobni susret veoma naglašen. Kao

potka osnova ovih duhovnih vježbi je istina o Otajstvenom Tijelu tj da Krst danas živi u svojoj Crkvi dosljedno u meni, sa svojim spasiteljskim poslanjem kojega ja sa svojim zalaganjem uz milost Božju trebam izvesti u ovaj povjesni trenutak. Čini se kada bi ova duhovnost bila prisutnija u svijesti nas kršćana u ovo pokoncilsko vrijeme, da bi smo daleko lakše shvatili istine o Crkvi, koje je II Vatškanski Koncil želio osvježiti; bilo bi manje rasprava o tzv karizmatičkoj i institucionalnoj Crkvi, a svaki bi od nas jače zaživio svoje vlastito poslanje u Crkvi na svoju osobnu sreću.

ISTOČNA KATOLIČKA LITURGIJA
SV. IVANA ZLATOUSTOG
U NAŠOJ CRKVI

25. 8. o. g. u našoj župnoj crkvi je održana po prvi put službeno istočna grkokatolička liturgija sv. Ivana Zlatoustog. Liturgiju je vodio jedan mladi grkokatolički svećenik iz Bugarske, a pjevao je zbor sestara "Službenica Bezgrešne" iz Kucure i Novog Sada. Na početku liturgije župnik je uveo prisutne u obred istočne liturgije i potakao ih na sudjelovanje. U propovjedi koju je na bugarskom jeziku upravo prisutnima mladi svećenik, istakao je ekumenicitet ovoga skupa. Nekoliko nacionalnih grupacija od kojih je sastavljena naša župska zajednica, uz celebranta Bugarina i zbor rusinskih sestara, te stanovalitog broja pravoslavnih koji su također prisustvovali ovom slavlju, sve je to davalo divnu sliku jedinstva i katoliciteta Crkve Božje. Pod liturgijom se je pričestio veoma lijepi broj vjernika.

OBITELJSKA LJETNJA ŠKOLA

Od 26 - 30. kolovoza u Zagrebu je održana Obiteljska ljetnja škola u organizaciji Obiteljskog instituta iz Zagreba, u prostorijama Isusovačkog dječjačkog sjemeništa na Fratrovcu u Zagrebu. Školi je prisustvovalo oko 160 učesnika, a među njima i predsjednik Vijeća za apostolat obitelji pri BKJ, Mons. Pavao Zanić pomoćni biskup mostarski. Iz naše biskupije ove godine je bilo dosada najviše učesnika ukupno sedam; dva svećenika, dva bogoslova, dva oca obitelji i jedan mladić. Požaliti je, da ni ove godine nitko nije bio iz naše župske zajednice osim župnika. Roditelji i odgojitelji se time mogu osjećati veoma prikraćeni, jer je sadržina ljetnje škole, kako predavanja, tako i rad po metodi po grupama tako zvana "dinamične grupe" predstavljala jedno stvarno duhovno obogaćenje. Nadati se je da će slijedećeg ljeta i naša župska zajednica biti uključena u rad ove škole.

DUHOVNA OBNOVA U STRUMICI

Sredinom mjeseca septembra na poziv skopskoga biskupa Dr. Joakima Herbuta, naš je župnik imao petodnevnu duhovnu obnovu za Svetu Godinu vjernicima grkokatoličke župe u Strumici, te nekoliko konferencija za časne sestre koje djeluju međjutim grkokatoličkim. U povratku je sa domaćim biskupom posjetio još neke župske zajednice, kao i arheološke iskopine staroga grada Stobi-ja nedaleko od Titova Velesa.

NOVA VJERONA-
UČNA GODINA

Vjeronaučna godina ovog puta je počela nešto kasnije 1. 10. 1974. radi župnikove odsutnosti.

Raspored vjeronauka je sljedeći:

Petak	20 sati srednješkolska i radnička om- ladina
Subota	8 sati prvi razred
	9 sati drugi razred
	10 sati treći razred
	15 sati od četvrtog do šestog razreda
	16 sati od sedmog do osmog razreda

Roditelji molimo vas šaljite svoju djecu na vjeronauk.

HODOČAŠĆE U
SUBOTICU

3. 11. o.g. vjernici Bačkog dekana hodočastili su u Suboticu naduhovnu obnovu kako je predviđeno Svetom godinom.

POSJET ČLANICA
SVJETOVNOG IN-
STITUTA "SLU-
ŽBENICA SVEČE-
NIŠTVA"

Svjetojni instituti su noviji vid posvećenog života u službu braći ljudima Crkvi i kroz njih Bogu. Novo nastala urbanizirana sredina tražila je nove vidove apostolata na područjima gdje klasični redovnici i časne sestre nisu mogli stići. Tako je ovaj Institut "Službenica svećeništva" nastao u Francuskoj godine 1946 sa nakanom, da se djevojke članice toga Instituta koje se vezuju trima zavjetima, posvete službi služenja Svećenstvu, osobito onima po zabitim malim selima negdje u teškoj dijaspori i uopće svećenicima ili ustanovama za odgoj svećenika ili za stare svećenike. One primaju djevojke i udovice do 50 godine života, pa i one koji imaju stare roditelje, koje trebaju dohraniti, kao one jesu u državnoj službi, a imaju želju pomoći svećenicima na način koji im je dostupan i sa znanjem koje posjeduju. Ukoliko se netko zainteresira za ovaj stil života, neka se obrati na naš župni ured ili direktno na njihovu adresu: SLUŽBENICE SVJETOPNIŠTVA 41.270 - DUGO Selo Braće Bobinac 76 - HRVATSKA

POSJET SARAJE-
VSKOG NADBISKUPA

24. 10. o.g. Sarajevski nadbiskup Dr. Smiljan Čekada posjetio je našeg župnika i časne sestre. On je naima treći nasljednik nadbiskupa Stadlera utemeljitelja "Služavki malog Isusa", koje pripadaju i naše časne sestre, te je sa njima želio proslaviti dan utemeljenja. Na taj dan okupile su se ovdje i sestre iz Futoga te je nadbiskup služio Misu i održao progovnu propovjed družbe.

OBITELJSKI SA-
STANAK U BAČU

Kako je predviđeno svetom godinom 1.12. o.g. u Baču je održan obiteljski sastanak kojem je prisustvovalo oko 40 duša. Na ovom sastanku održana su predavanja i prikazivani filmovi u vezi obiteljske problematike.

SVETOGODIŠNJA
DUHOVNA OBNOVA
ŽUPE

Svetogodišnja duhovna obnova naše župe održana je od 5. do 8. decembra ove godine, pod vodjstvom o Marka Srakića iz Osjeka.

Žao nam je što je duhovnoj obnovi prisustvovao relativno mali broj vjernika, koji je time, uvjeren sam, ostao prikraćen.

ŽUPNIK DRŽI
MISIJE

Naš župnik je od 1. - 23. decembra o.g. održao bačke misije u Gradini kod Mostara. Za to vrijeme zamjenjivao ga je g. Josip Leist.

POPRAVLJEN
TORANJ ŽUPNE
CRKVE

Konačno poslije dužeg vremena toranj župne crkve je popravljen. Radove oko popravka tornja izvodio je majstor Andrija Bahž iz Novog Sada. Svi troškovi su podmireni te koristimo ovu priliku da se zahvalimo svima onima koji su svojim prilozima pomogli ovu akciju i time pridonijeli da toranj ljepše izgleda i da još dugo odoljeva zubu vremena.

JUBILEJ

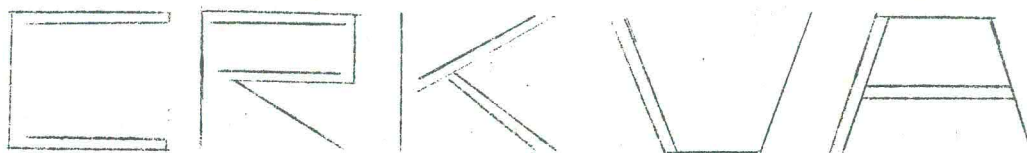
Ove godine navršava se deset godina od kako su naš župnik i sestre u našoj zajednici. Ovaj jubilej biti će liturgijski proslavljen i obilježen na staru godinu, 31. 12. Tom prilikom će netko od vjernika referisati o njihovom radu u proteklom periodu, koji je bez sumnje veoma velik i značajan.

SUBOTIČKA KATEDRALA POSTALA BAZILIKA

Na dan svetkovine svetog Petra i Pavla, vrijeme je bilo kišovito i prohladno, a ipak je u Subotici bilo veselo. Veselje se posebno osjećalo oko katedrale i biskupskog dvora. Na biskupovom se licu očitavao mir i posebna radost, jer je subotička katedrala, majka svih crkava u našoj biskupiji, bulom svetog Oca pape Pavla VI u povodu dvjestote obljetnice postojanja proglašena "bazilikom minor". Crkva je za tu priliku bila posebno okićena papinskim zastavama i slikom svetog Oca iznad svetohraništa. Navečer u šest sati dok je vani kišala lila kao iz kabla, u bazilici je otpočinjala svečana Misa na kojoj je biskup pročitao tekst bule na hrvatskom i mađjarskom jeziku. Poslije toga biskup je vjernicima koji su ispunili katedralu do posljednjeg mjesta protumačio što to znači kad papa neku crkvu proglašeni bazilikom. Na kraju je nabrojio crkve u Jugoslaviji koje imaju titulu bazilike, a kojima se sada pridružuje katedrala "Velike svete Terezije".

Možda sve ovo nebi bilo tako svečano da se ovoj svečanosti nije pridružila još jedna. Svečanost zbog koje nam obično poteku suze radosnice a to je svećeničko redjenje. Pod svetom Misom trojici bogoslova podijelio je biskup polaganjem svojih ruku svećenički red. Uz to je biskup uputio par lijepih riječi redjenicima i njihovim roditeljima. Sve smo sedivili gledajući žarko predanje tih mladih ljudi koji su ležali ispred oltara i molili Gospodina za ustrajnost sigurnim glasom odgovarajući na biskupove pozive. Sa punom slobodom oni su se odrekli sitnih ovozemaljskih stvari, da bi mogli ci-

(nastavak na 18 str.)

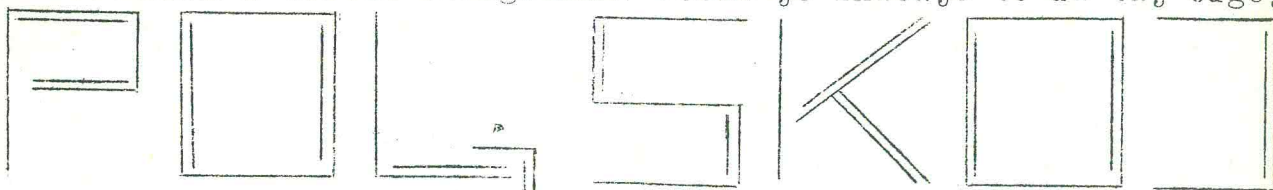
Većinu vas sigurno zanima gdje je naš župnik bio tokom ljetnjeg odmora. Vjerujemo da će vam ovaj, nazovimo ga "župnikov raport", bar djelomično odgovoriti na to pitanje.

+++

Jedan dio svog godišnjeg odmora proveo sam u Poljskoj. Išao sam tamo ne samo radi odmora, htio sam upoznati vjerski život Poljske Crkve, a osobito mi je bio cilj da vidim kakav se apostolat vrši u toj zemlji u kojoj je toliko velik broj svećeničkih i redovničkih zvanja. (Poljska je prva u Evropi po broju svećeničkih i redovničkih zvanja). Bio sam veoma iznenađen vjerskim životom u ovoj zemlji, o kojoj su naše, pa čak i katoličke novine često pisale da je to veoma konzervativna sredina u kojoj se još uvijek sav život Crkve odvija kao da se II vatikanski koncil nije dogodio. Međutim uvjerio sam se u sasvim suprotno. Živa liturgijska obnova koja je zahvatila čak i velika svetišta kao što je sv. Majka Božija u Čenstahovi, gdje je na blagdan Male Gospe prisustvovalo oko 5000 ljudi, koji su pjesmom i živim liturgijskim sudjelovanjem učestvovali u sv. Misi. Tim njihovim sudjelovanjem kod liturgije ostao sam upravo zadržan.

- Međutim, nas je posebno interesirao rad sa mladeži.

Mladež je još u velikom postotku privržena Crkvi. Iz svih razgovora i susreta mogao bih sistematizirati problematiku oko života i rada mladeži. Naime, mladež je vjerna Crkvi, a odgoj u obiteljima je kršćanski i duboko religiozan. Veoma je značajno to da taj odgoj

djeca primaju već od svojih prvih dana. Kao prvi razlog vjernosti prema Crkvi navodi se solidna katehizacija i to od prvih razreda

(Nastavak na 20 str.)

BOŽIĆNI DAR

e hladne daleke de
cembarske noći mali
Miša pitao je mamu:
"Mama, koliko ću pu
ta još spavati do
Božića?"

I sada poslije toliko zima, poslije toliko Božića majka se sjeća tog događaja.

"Još pet puta sine, odgovorila je majka, dok su joj koraci po svježe napadanom snijegu postali sve teži. Stazu, bolje rečeno prtinu, koja je vodila do salaša na kojem su stanovali, jedva je pronalazila u mrklj noći.

Te večeri se dugo zadržala kod gospodje koja ju je najmla kao pralju. Nije ona tamo samo prala, već i ogrjev spremala, ribala pod, prozore, čistila...

- Mama, a šta će meni mali Isus donijeti?

- Budi dobar pa ćeš vidjeti.

- Hoće li mi donijeti mali vlak kao prošle godine gospodjinom Ivici? Kako bih ja bio sretan! Igrao bih se njime cijeli dan, a navečer bih ga stavio pored kreveta daga ujutro nadjem čim se probudim.

Žena se samo gorko nasmješila i produžila nešto bržim korakom, jer je pred sobom ugledala svjetlo salaša.

+ + + + +

Najzad se Ivica probudio. Majka ga je zvala na doručak, ali on je rado ostao još malo u svojoj blistavo bjeloj, čistoj postelji.

Kada se konačno pojavio u dnevnoj sobi sa skupocjenim namještajem i ulaštenim podom, ugledao je divno ukrašenu jelku, i potrčao da vidi šta se to nalazi ispod nje. Kada se približio počeo je vikati na sav glas.

- Mama, zar je to poklon? Rekao sam da hoću plavi, a ne crveni bicikl!

+ + + + +

Na salašu je bilo mnogo veselije. Miša je, najzad dobio svoj mali vlak. Istina, bio je izrezan od drveta, ali je imao i točkove i dimnjak... Dječak je neprestano požurivao majku, da podju malom Isusu zahvaliti mu za poklon.

+ + + + +

U župskoj crkvi mali Isus raširenih ručica strpljivo čeka da svima podjeli svoje poklone - MIR I LJUBAV!

(nastavak sa 15. str.)

jelim svojim bićem, služiti Gospodinu, propovjedati Kristovu veselu vijest i služiti s ljubavlju braći ljudima.

Ustavši pristupili su oltaru Gospodnjem gdje su prikazali svoju prvu svetu Misu. Ovo je prva pretvorba. Od sada će Bog svakodnevno na njihove riječi silaziti među nas ljude skrivajući se u kruhu i vinu, a ipak će nam biti blizak i očit. Poslije Pričesti trojica mladomisnika ispružilo je svoje posvećene ruke i blagoslovalo svoje roditelje i cijeli narod.

Još će nam u srcima dugo, dugo odjekivati riječi koje smo čulitoga dana. Sve je bilo lijepo i nikada nećemo zaboraviti svečane trenutke koje smo proveli u novoj bazilici s novoposvećenim pastirima našeg dekanata.

J.K.

(nastavak sa 11. str.)

Uz par molitava zahvale i obavjesti, koje osim svećenika prenose i prisutni, naravno ako netko nešto ima, misa završava pjesmom koja je sada još snažnija, koja odiše voljom i spremnošću mladih da se bore za proširenje Kristova kraljevstva ovdje na zemlji, a koja glasi:

"Kada sutra moraš poći
sa križanja svoga puta,
a ti podji putem Krista,
putem Krista i ljubavi!"

A.N.

NAŠI POKOJNICI

Marija BARIĆ	8. 4. 1974. god.
Aranka MÓGER	9. 5. " "
János KÁRÁSZ	16. 5. " "
Mato NEVJESTIĆ	20. 5. " "
István BALOG	21. 5. " "
Marija MAKRA	12. 6. " "
Katalin SZABÓ	27. 7. " "
Julianna KÁRÁSZ	31. 7. " "
Mános MÉSZÁROS	10. 9. " "
Šimun BORROVIC	11.10. " "
Andja GRABOVAC	22.10. " "
Terezija MAGNER	23.10. " "
Ivan BOSNJAK	15.11. " "

UPRAVA RIMOKATOLIČKOG GROBLJA U BAČKOJ PALANCI UPOZORAVA I MOLI SVE VLASNIKE GROBNICA I KRIPATA DA BI U VREMENU OD 1. JANUARA 1975 - 1. JULA 1975. IZVOLILI DOĆI U ŽUPSKI URED RADI REKOGNICIJE VLASNIŠTVA GROBNICA. NEKA STRANKA POGLEDA BROJ NA SVOJOJ GROBNICI I PONESE EVENTUALNE DOKUMENTE KOJE POSEDUJE O DOTIČNOJ GROBNICI. TKO SE U TOM VREMENU NE JAVI SMATRAT ĆE SE DA JE NAPUSTIO VLASNIŠTVO NAD DOTIČNOM GROBNICOM. UPRAVA GROBLJA PRIMA STRANKE SAMO SUBOTOM OD 9 - 12. SATI.

RIMOKATOLIČKA CRKVENA OPĆINA
U BAČKOJ PALANCI

A FACSALANKAI KATOLIKUS IGAZGATOSAGA FELHIVJA FIGYELMET ES KÉRRI A KRIPTAK - SIRPOLTOK TULAJDONOSAIT, HOGY EZ EV JANUAR ELSEJ-ETOL- JULIUS ELSEJEIG SZIVESKEDJENEK A PLEHNIAHIVATALBA FRADNI A SIRBOLTOK REKOGNITALASA VEGETT, VAGYIS A TULAJDON ELISMERESE VEGETT.

JEGYEZZEK MEG A SIRBOLT SZAMAT ES HOZZAK MAGUKKAL AZ ERRÖL SZÖLO ESETLEGES OKMANYT AZ ILLETEKES SIRBOLTRÖL- AKI NEM JELENTKEZIK A MEGHATARÖZÖTT IDÖN BELÜL, ELVESZTI JÖGAT A TULAJDON FELETT, AZAZ A SIRBOLT FELETT.

A TEMPTÖ IGAZGATOSAGA MINDEN SZOMBATON 9 - 12 ÖRÄIG FÖGADJA AZ ERDEKELT UGYFELEKET.

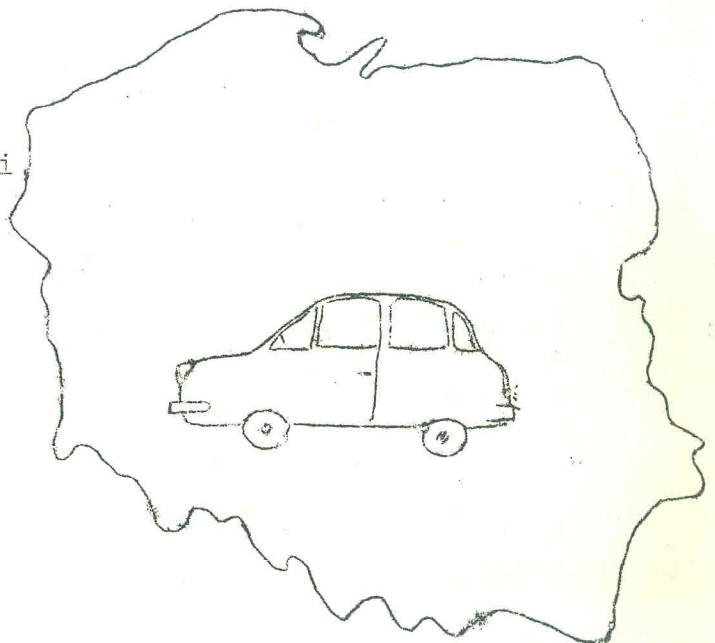
(Nastavak sa 16. str.)

osnovne škole pa čak do univerziteta. Posjetio sam nekoliko mjesta gdje sam se interesirao o radu mladih. Kako vjeronaučna godina još nije bila otpočela, pokazali su mi dvorane koje su bile veoma ukusno uređene, jer pored potrebnih rekvizita za religioznu nastavu, bio je to njihov rekreativni kutak. Tu su održavali svoje recitale kako pjesničke tako i biblijske, uz pratnju gitara i drugih instrumenata, te prikazivali filmove religiozne sadržine, držali predavanja itd. Karakteristično za poljsku mladež je to da imaju svoj "Sakrosong" - to je zapravo katolički festival suvremene glazbe.

Još jedna karakteristika za poljsku Crkvu su hodočašća koja traju više od 250 godina. Na tim hodočašćima vjernici iz Varšave masovno dolaze u svoje nacionalno svetište, u Jasnu Goru kod Čenstahove. Ta hodočašća iako imaju sasvim tradicionalni oblik - hodanje pješice 220 km - su ipak sadržajno izmjenjena. U toku puta se na raznim proplancima ili livadama obavljaju biblijski recitali, razmatranja, dijaloške molitve, pjesme uz gitare, a često se u toku puta obavljaju ispovjedi, pokornički čini i bogoslužja.

Za mene jedno od najinteresantnijih poglavlja je poglavlje po povezanosti klera i mladjeg naraštaja. Trajno mi je pred očima slika događaja kojeg sam doživio jedne noći, kada je čenstahovski biskup okružen sa oko 400 akademskih građana proveo cijelu noć u molitvi pred likom Majke Božje Čenstahovske. Obučen u svoj biskupovski ornat on je sasvim normalno i prirodno kontaktirao sa mladeži naravno uvijek sa orjom svešću da je on biskup. Naravno kroz čitavu ovu noć bilo je recitala, molitava, klanjanja, križnog puta, pokorničkog bogoslužja...

Tu i na svim ostalim mjestima vidio sam da je upravo ta povezanost tajna njihovog uspijeha, njihove masovnosti i njihove živu vjere.

UREDIO: Braco

KRŠAJKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				o/o					o/o
	o/o					o/o			
			o/o						
		o/o		o/o	o/o				
						o/o			
		o/o					o/o		

VODORAVNO:

- 1.-Blagdan koji slavimo;-Spasitelj
- 2.-Orijentalno muško ime-Crna zemlja-Oznaka za Španiju; 3.- Oznaka za jednu težinu-fizička veličina-Prevremen; 4.-Lovačko društvo Apatin-Bogorodica; 5.- Dva ista samoglasnika-Oznaka za Italiju-Grad(nem); 6.-Oznaka za Mađjarsku-Spasiteljeva kolevka-veznik; 7.-Slovo latinice-Jedan od apostola-Hemijski znak za stroncijum; 8.-Ljudi sa dugim vekom života.

USPRAVNO: 1.-Isusovo rodno mesto; 2.-Uzvuk-Najbolji poljski fudbaler; 3.-Crkvena općina-Prvo slovo azbuke-Fizička oznaka za vreme; 4.- Crnačko pleme-Identičnu; 5.-Peto slovo abecede-Jaram-lutrija; 6.-Predlog žensko ime; 7.-Oznaka za tip sovjetskog aviona-Radovan Santić-Strano muško ime; 8.-Ime poznate glumice (Montijel)-Sedmo slovo azbuke; 9.-Hem. oznaka za uran-Holandski fudbalski klub-Oznaka za dužinsku meru; 10.-Visoki rimski državnici.

R
E
B
U
S

POKUPLJENO

Majstori za krovove i plafone su otišli, ali plafon neće biti pske dverane i dalje preti da se sruši. Sada čekamo majstore za parkete i patose. Božda će ga oni popraviti.

S
P
U
T

Na blagdan Svih svetih groblje je po običaju bilo puno onih koji su željeli da posjete svoje mrtve. Ali na vjernoj misi bilo je jedva trideset ljudi. Izgleda da naša vjernici više vole "onaj" od ovog svijeta.